

Mothering Sunday

Regie: Eva Husson | cast: Odessa Young, Josh O'Connor, Sope Dirisu, Glenda Jackson, Olivia Colman, Colin Firth e.a. | Verenigd Koninkrijk, 2021 | Engels gesproken, NL/FR ondertiteld | duur: 1u44

In 1924 lijkt Groot-Brittannië nog volop de wonden die de oorlog achterliet. Mr en Mrs Nivel verloren hun beide zonen op het slagveld. Hun verdriet is allesoverheersend maar steeds verborgen onder een gereserveerde houding en de perfecte postuur. Op moederdag gaat het koppel uit eten en krijgt hun meid Jane de dag vrij. De ambitieuze jonge vrouw maakt van de gelegenheid gebruik om binnen te glippen in het majestueuze landhuis van haar geheime geliefde, Paul. De twee beleven een idyllische namiddag, maar kunnen slechts even aan de realiteit ontsnappen. Paul is als een van de enige jonge mannen ongehavend naar huis teruggekeerd, gaat gebukt onder een flinke dosis *survivor's guilt* en wordt geacht met een voorname jongedame te trouwen en rechten te studeren.

Regisseur Eva Husson baseerde dit weelderige kostuumdrama op de gelijknamige novelle van Booker Prize-winnaar Graham Swift met de hulp van scenarist Alice Birch (*Normal People, Succession*). Zij levert een intrigerend en eigentijds Brits drama af, met topacteurs als Olivia Colman (*The Father, The Favourite*), Colin Firth (*The King's Speech, A Single Man*), Josh O'Connor (*The Crown*) en opkomend talent Odessa Young (*Shirley*) in de rol van Jane.

BINNENKORT

El Buen Patrón
di 23.08.22 – 20u30

H4Z4RD
di 30.08.22 – 20u30

Nowhere Special
di 6.09.22 – 20u30

One Second
di 13.09.22 – 20u30

The Last Bus
di 20.09.22 – 20u30

Ich bin dein Mensch
di 27.09.22 – 20u30

Il Buco
di 4.10.22 – 20u30

To Olivia
di 11.10.22 – 20u30

Competencia Oficial
di 18.10.22 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film

EUROPA CINEMAS
CREATIVE EUROPE - MEDIA SUB-PROGRAMME

VAF
VLAAMS
AUDIOVISUEEL
FONDS

USFABRIEK
STROMBEEK

INTERVIEW – ‘De naaktheid vertelt de helft van het verhaal.’ Regisseur Eva Husson en acteur Josh O’Connor over *Mothering Sunday*

Jesse Heijnis, cineville.nl, 12.05.22

Odessa Young, Olivia Colman, Josh O’Connor en Colin Firth in een boekverfilming over een dienstmeisje en twee aristocratische families in het interbellum: dat klinkt als het zoveelste kostuumdrama uit de BBC-fabriek. Maar *Mothering Sunday* is toch écht anders. Experimenteler en gevoeliger, met veel naakt en een complexe flashbackstructuur. Bedacht door scenarist Alice Birch (*Lady Macbeth*, tv-verfilming *Normal People* en *Succession*) en gefilmd door de Franse regisseur Eva Husson (*Bang Gang – A Modern Love Story*).

Hoofdpersonage Jane (Odessa Young, de ster van deze film), zien we in verschillende fases van haar leven: als succesvolle auteur op leeftijd, als beginnend schrijver en als dienstmeisje voor de aristocratische familie Niven. De twee oudere versies van Jane denken ieder op hun eigen manier terug aan ‘Moeders Zondag’ (de dag waarop al het huispersoneel vrij krijgt voor familiebezoek) in 1924. Op die dag brengt Jane een paar uur door met haar minnaar Paul Sheringham, de welgestelde zoon uit een bevriende familie van de Nivens, terwijl Paul op dat moment eigenlijk verwacht wordt bij een lunch, even verderop, waar de Nivens, de Sheringhams en Hobdays de verloving van Paul en Giles Hobday trachten te beklinken.

Op het filmfestival van Cannes vertelt acteur Josh O’Connor, die de rol van Paul speelt, enthousiast over wat hem aantrok in het personage. ‘Wat ik interessant vond was zijn survivor’s guilt.’ Van alle jongens in zijn directe omgeving is Paul de enige die de Eerste Wereldoorlog overleeft. Hij verloor niet alleen twee broers, maar ook zijn beste vrienden. O’Connor: ‘Alle druk ligt nu bij hem. Daarbovenop moet hij trouwen met de ex-verloofde van een overleden vriend, iemand van wie hij niet houdt. Het is een recept voor een ramp.’

Het personage heeft veel overlap met O’Connor’s bekendste rol, die van prins Charles uit tv-serie *The Crown*. O’Connor: ‘Het was geen bewuste keuze, maar het klopt dat ik meerdere personages heb gespeeld die worstelen met mannelijkheid en macht. Gelukkig zien we dit soort complexe mannenrollen steeds vaker. Dat moet ook! Ik wil dat we vaker kijken naar mannen die hun plek in de wereld onderzoeken.’

‘Er zijn steeds meer makers, vrouwelijke regisseurs en schrijvers, die hier over nadenken. Zij maken niet alleen maar films voor vrouwen, maar schrijven mannelijke personages voor vrouwen én voor mannen. We willen de man opnieuw tegen het licht houden.’

Regisseur Eva Husson is het daarmee eens: ‘De wereld is vol met geweldige mannen die het moeilijk hebben. In die worsteling, in het toegeven dat het leven zwaar is en je niet altijd sterk en betrouwbaar kan zijn, daarin zit

schoonheid. Ik wil die worsteling verbeelden. Ik wil laten zien dat dat ook onderdeel is van de menselijke ervaring.’

Als Husson wordt gevraagd naar het verschil tussen een mannelijke en een vrouwelijke blik, vertelt ze dat is opgegroeid met het werk van regisseurs als Pedro Almodóvar, John Cassavetes, en Ingmar Bergman. ‘Mannen die vrouwen als complete mensen in beeld brachten.’ De mannelijke blik is niet per definitie toxisch, wil ze maar zeggen. En ze wil overigens ook van het idee af dat alleen vrouwen last hebben van de male gaze. ‘Gezien vanuit die toxic male gaze moeten mannen altijd sterk, betrouwbaar en succesvol zijn. Waar slaat dat op? Dat is niet het echte leven. Dat houdt niemand vol. Superhelden! Superhelden zijn bespottelijk. Zij zijn er voor mensen die weigeren om volwassen te worden.’

‘Ik word er moe van om een polariserend gesprek te moeten voeren over vrouwelijke tegenover mannelijke regisseurs. Ik denk dat het patriërchaat net zo straffend is voor mannen als voor vrouwen. Vrouwen zijn dubbel genaaid, maar ik denk niet dat het makkelijk is voor mannen. We kunnen mannen niet aan de kant van de weg laten liggen. Dan maken we dezelfde fouten.’ Aan het maken van *Mothering Sunday* lag deze kijk op mannelijkheid en vrouwelijkheid ten grondslag. ‘Hoe meer we scripts zoals deze naar het scherm kunnen brengen, hoe beter.’

Over stereotypen over mannelijkheid gesproken: het valt op dat Paul als een van de weinige mannelijke personages dit filmjaar helemaal naakt in beeld wordt gebracht. Hoe was het voor O’Connor om zich zo bloot te geven?

‘Ik voelde mij er erg comfortabel bij. Dat komt misschien arrogant over, maar zo bedoel ik het niet: we zijn allemaal onzeker over ons lichaam. Maar ik hou van waarachtigheid en ik wil mijn personages zo getrouw mogelijk neerzetten. Dus in een film als deze zou het absurd zijn als ik niet naakt zou zijn. De naaktheid vertelt de helft van het verhaal.’

Lees meer op de website

<https://www.ccstrombeek.be/film/mothering-sunday>

